ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 210
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50
ΤΗΛΕΦΩΝΑ 24—94 & 43—23

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 23 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1959
ΠΕΡ.Β'-ΕΤΟΣ ΙΔ'-ΑΡ.ΦΥΛΛΟΥ 4246

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ κ. ΜΑΡΤΗ

ΠΛΟΥΣΙΑΙ ΚΑΙ ΕΥΗΜΕΡΟΥΣΑΙ ΧΩΡΑΙ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟΝ ΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΣ ΠΡΟΗΓΜΕΝΑΙ

ΘΕΜΕΛΙΟΥΤΑΙ ΤΟ ΕΥΤΥΧΕΣ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

ΤΑ ΕΠΙΤΕΥΓΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΝ ΤΟΜΕΑ

ΑΘΗΝΑΙ, 22. Ὁ ὑπουργὸς τῆς Βιομηχανίας κ. Μάρτης ὡμίλησεν ἀπόψε εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ΕΡΕ ἀναπτύξας τὰ μέχρι τοῦδε ἐπιτεύγματα εἰς τὸν βιομηχανικὸν τομέα καὶ τὴν ἐν γένει δραστηριότητα τοῦ ὑπουργείου Βιομηχανίας.

Τὸ εὐτυχὲς μέλλον τῆς χώρας, εἶπε, θεμελιοῦται ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῆς διακυβερνήσεως τῆς χώρας ὑπὸ τῆς Ε.Ρ.Ε. Παρὰ τὴν ὕπαρξιν τοῦ δυσχεροῦς ἀλλ' ἐπιτυχοῦς χειρισμοῦ τοῦ δυσκόλου προβλήματος ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, ποὺ ἀντιμετώπισεν ἡ Ἑλλάς, δηλαδὴ τοῦ Κυπριακοῦ, χάρις εἰς τὴν δύναμιν θελήσεως καὶ τὴν ἀκατάβλητον δημιουργικὴν προσπάθειαν τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως, εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς Κρατικῆς δραστηριότητος παρατηρεῖται μία ἀναδημιουργία, τὴν ὁποίαν οὐδέποτε ἐγνώρισεν ὁ τόπος, εἶναι δὲ ἐθνικὴ ἀνάγκη νὰ γίνῃ εὐρύτατα γνωστὸν ὅτι ὄχι μόνον τὸ ἔργον ποὺ ἐπιτελεῖται, ἀλλὰ καὶ ἡ προοπτικὴ διὰ τὴν ἀπόδοσίν του. Διότι ὁ Ἕλληνικὸς λαὸς πρέπει πλέον νὰ ἀντιμετωπίσῃ μὲ αἰσιοδοξίαν τὸ μέλλον.

Τὸ ὑπουργεῖον Βιομηχανίας ἐπεξέτεινε τὴν ἁρμοδιότητά του εἰς τὴν βιομηχανίαν, βιοτεχνίαν, χειροτεχνίαν, οἰκοτεχνίαν, μεταλλεῖα, ἁλιείαν καὶ ἁλυκάς, ἐξηλεκτρισμὸν καὶ ἐπαγγελματικὴν ἐκπαίδευσιν.

Ἡ ἐκβιομηχάνισις, εἶπεν, ἀποτελεῖ μόνιμον ἐπιδίωξιν ὅλων τῶν χωρῶν, διότι πλούσιαι καὶ εὐημεροῦσαι χῶραι εἶνε μόνον αἱ βιομηχανικῶς προηγμέναι.

Συνεπῶς θὰ πρέπει συνεχῶς νὰ ἐπιδιώκωμεν, ὥστε ἡ βιομηχανικὴ ἀνάπτυξις τῆς χώρας νὰ φθάσῃ εἰς τοιοῦτον σημεῖον, ὥστε ὄχι μόνον αἱ ἀνάγκαι της εἰς βιομηχανικὰ προϊόντα νὰ καλύπτωνται ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν βιομηχανίαν, ἀλλὰ εἰ δυνατὸν νὰ πραγματοποιοῦνται καὶ ἐξαγωγαί.

Κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα τῆς ὑπ' ἐμοῦ διοικήσεως τοῦ ὑπουργείου Βιομηχανίας, ἐψηφίσθη ὁ νόμος περὶ ἀτελοῦς εἰσαγωγῆς μηχανημάτων, ηὐξήθη κατὰ 50ο/ο τὸ δικαίωμα ἀποσβέσεων, ἐμειώθη τὸ ἐπιτόκιον τῶν τραπεζιτικῶν χορηγήσεων κατὰ δύο μονάδας, κατηρτίσθη καὶ τελεῖ ὑπὸ ψήφισιν νομοσχέδιον διὰ τὴν ρύθμισιν τῶν ὀφειλῶν τῶν βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων, ἐνεκρίθη ὅπως οἱ ὀργανισμοὶ κοινῆς ὠφελείας χρηματοδοτοῦνται ὅταν προμηθεύωνται ἐγχώρια βιομηχανικὰ προϊόντα, ἀναθεωρήθη πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς ἀνεπτύξεως τῆς ἐγχωρίου παραγωγῆς ἡ κοινὴ ἀπόφασις περὶ εἰσαγωγῆς μηχανημάτων, αἱ «κρατικαὶ προμήθειαι» ἔπαυσαν πλέον νὰ ἐνεργοῦν διεθνεῖς διαγωνισμοὺς διὰ τὴν προμήθειαν εἰδῶν παραγομένων εἰς ἱκανὰς ποσότητας, παρεσχέθησαν διευκολύνσεις διὰ τὴν εἰσαγωγὴν πρώτων ὑλῶν καὶ κατηρτίσθη

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελ.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΝ

Ο ΕΘΝΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΣΥΝΤΟΝΑ ΜΕΤΡΑ

ΟΙ ΚΥΠΡΙΟΙ ΕΠΙΚΑΛΟΥΝΤΑΙ ΤΗΝ ΛΟΓΙΚΗΝ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΑΝΕΡΓΙΑΣ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ, 21. Ἡ ἐφημερὶς «Φιλελεύθερος» πληροφορεῖται σήμερον ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος θὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν τῆς Κύπρου ὅπως δαπανήσῃ τὸ ποσὸν τῶν 500.000 λιρῶν στερλινῶν διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ προβλήματος τῆς ἀνεργίας, τὸ ὁποῖον προσλαμβάνει σοβαρὰς διαστάσεις.

Συνδυαλιστικαὶ πηγαὶ ὁ πολογίζουν ὅτι ὑπάρχουν τώρα 8.000 ἄνεργοι μὲ 30.000 προστατευόμενα ὑπ' αὐτῶν ἄτομα.

Ἐξ ἄλλου, ἡ ἐφημερὶς «Ἔθνος» εἰς ἄρθρον της ὑπὸ τὸν τίτλον «Νὰ μὴ μᾶς ζητοῦν τὰ ρέστα», γράφει ὅτι ἡ νεαρὰ Δημοκρατία τῆς Κύπρου ἔχει ὑπὲρ ποτὲ ἀνάγκην σήμερον νὰ ξεκινήσῃ οὐχὶ βεβαρημένη ὑπὸ χρεῶν ἢ ἄλλων οἰκονομικῶν ὑποχρεώσεων. Μόνον οὕτω θὰ ὀρθοποδήσῃ καὶ οἱ Βρεταννοὶ ἐὰν εἶναι πράγματι φίλοι μας, ἄς μὴ ζητήσουν νὰ μᾶς πλήξουν εἰς τὰ πρῶτα μας βήματα. Ἂς φανοῦν ἐπὶ τέλους μίαν φορὰν λογικοὶ καὶ δίκαιοι. Δὲν ἀπαιτοῦμεν χρήματα, ἀλλὰ δὲν θέλομεν νὰ κοροϊδευόμεθα καὶ νὰ μᾶς ἐκμεταλλεύωνται πρὸ παντὸς οἱ φίλοι μας.

Τέλος ἡ ἐφημερὶς «Φῶς» εἰς ἄρθρον της ὑπὸ τὸν τίτλον «Χρειάζεται ρεαλισμὸς» παρατηρεῖ ὅτι, ἐφ' ὅσον ἡ γένεσις τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας συνέπεσε μὲ τὴν ἐξάντλησιν τῶν οἰκονομικῶν ἀποθεμάτων τῆς νήσου, θὰ πρέπει οἱ Ἕλληνες Κύπριοι νὰ τὸ πάρουν ἀπόφασιν, ὅτι θὰ στηριχθοῦν εἰς τὰς ἰδίας των δυνάμεις καὶ ὅτι ἡ ἐργατικότης καὶ ἡ λιτότης θὰ πρέπει νὰ διέπουν τοὺς σκοπούς των. Δηλαδὴ διὰ νὰ ὀρθοποδήσῃ ὁ λαός, χρειάζεται ρεαλισμός.

Ο ΣΑΝΤΥΣ ΘΑ ΖΗΤΗΣΗ ΕΥΡΕΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΒΡΕΤΑΝΝΟΥΣ

ΘΑ ΔΥΣΧΕΡΑΝΘΗ ΟΥΤΩ Η ΣΥΜΦΩΝΙΑ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ, 22. Οἱ ἁρμόδιοι Ἑλληνοκυπριακοὶ κύκλοι, καθὼς ἐπίσης καὶ οἱ Τουρκοκύπριοι, ἐξαίρουν τὴν σημασίαν τῆς ἀποφάσεως ὅπως προσκληθῇ ὁ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ ΟΗΕ κ. Χάμμερσκελντ κατὰ τὰς ἑορτὰς τῆς ἀνακηρύξεως τῆς Κύπρου εἰς ἀνεξάρτητον δημοκρατίαν, εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ προσεχοῦς ἔτους. Ἡ παρουσία τοῦ κ.Χάμμερσκλεντ, λέγουν, θὰ συμβολίζῃ τὴν διεθνῆ ἀναγνώρισιν τοῦ γεγονότος καὶ τὴν ἐγγύησιν τοῦ ΟΗΕ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν συμφωνιῶν τῆς Ζυρίχης. Μολονότι ἡ χρονολογία τῶν ἑορτῶν αὐτῶν ἀπέχει ἀκόμη, γίνεται ἀπὸ τώρα λόγος περὶ προσκλήσεως καὶ ἄλλων προσωπικοτήτων, ὥστε αὗται νὰ προσλάβουν τὸν ἐπισημότερον καὶ πανηγυρικώτερον δυνατὸν χαρακτῆρα.

Ἐν τῷ μεταξύ, ὁ ἀφιχθεὶς χθὲς εἰς τὴν Λευκωσίαν Βρεταννὸς ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Σάνδυς, ἤρχισε τὰς συνομιλίας του μὲ τοὺς ἁρμοδίους ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν ἀγγλικῶν βάσεων καὶ τῶν παρουσιαζομένων περιπλοκῶν. Οἱ ἐδῶ παρατηρηταὶ προβλέπουν ὅτι μεγάλαι συζήτησεις θὰ προκύψουν διότι ὁ κ. Σάντυς φαίνεται ἀποφασισμένος νὰ ζητήσῃ εὐρείας δικαιοδοσίας διὰ τὰς ἀγγλικὰς ἀρχὰς εἰς τὰς περιβαλλούσας τὰς βάσεις περιοχὰς καὶ εἰς τὰς ὁδοὺς ἐφοδιασμοῦ των, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ὁ Ἐθνάρχης Μακάριος θεωρεῖ ὡς μείωσιν τῆς κυριαρχίας τοῦ ἀνεξαρτήτου κράτους. Οἱ Τοῦρκοι ἐνισχύουν τὴν ἀγγλικὴν θέσιν, θέλοντες νὰ ἔχουν τὴν Ἀγγλίαν ὄχι μόνον παροῦσαν εἰς τὴν Κύπρον, ἀλλὰ καὶ εἰς ἰθύνουσαν θέσιν.

ΩΣ ΚΑΤΑΦΑΙΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΣΗΜΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΥΓΙΗΣ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ Η ΑΝΟΔΙΚΗ ΤΗΣ ΠΟΡΕΙΑ

ΟΜΑΛΩΣ ΠΡΟΧΩΡΕΙ Η ΟΙΚΟΝ. ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΣ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΝΕΑ ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΥΠΟ ΤΟΝ κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 22. — Ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Καραμανλῆ συνεκροτήθη εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον σύσκεψις, πρὸς ἐξέτασιν τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς χώρας. Τῆς συσκέψεως μετέσχον ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Κανελλόπουλος, οἱ ὑπουργοὶ τοῦ Συντονισμοῦ, Οἰκονομικῶν, Δημοσίων Ἔργων, Γεωργίας, Βιομηχανίας, Ἐμπορίου, οἱ διοικηταὶ τῶν Τραπεζῶν καὶ λοιποὶ παράγοντες.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς συσκέψεως, ἐξεδόθη ἀνακοίνωσις, εἰς τὴν ὁποίαν ἀναφέρεται ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως πρὸ μηνὸς ἐκάλεσε τοὺς ἐκπροσώπους τῶν παραγωγικῶν τάξεων καὶ συνεζητήθησαν τὰ στοιχεῖα καὶ αἱ πληροφορίαι περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς χώρας.

Τὸ συμπέρασμα τῆς συσκέψεως ἐκείνης ὑπῆρξεν ὅτι ἡ οἰκονομικὴ δραστηριότης ἐξελίσσεται ὁμαλῶς καὶ εἰς ἐπίπεδον ὑψηλότερον ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ περισυνόν. Διεπιστώθη μόνον διαφορὰ εἰς τὸν ἀριθμὸν αὐξήσεως τῆς δραστηριότητος ἐντὸς τοῦ 1958.

Ἀποτέλεσμα τοῦ βραδυτέρου ρυθμοῦ αὐξήσεως τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος, ὑπῆρξεν ἡ διάψευσις τῶν προσδοκιῶν ὡρισμένων ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων ὡς πρὸς τὸν ρυθμὸν ἀνόδου τῆς συνολικῆς ζητήσεως καὶ εἰς τοῦτο ὀφείλονται ὡρισμέναι δυσχέρειαι, αἱ ὁποῖαι ἑπομένως ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των εἶναι μεμονωμέναι καὶ παροδικαί.

Ἡ Κυβέρνησις εἰς τὴν σημερινὴν σύσκεψιν ἐξήτασε τὰ νεώτερα στοιχεῖα ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἐξελίξεις τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως καὶ ἐκ τούτων ἐπιβεβαιοῦνται τὰ πρὸ μηνὸς συμπεράσματα.

Ἐκ τοῦ πρὸ ἡμερῶν ἀνακοινωθέντος δείκτου τοῦ Συνδέσμου Βιομηχάνων προκύπτει ὅτι ἡ βιομηχανικὴ παραγωγὴ κατὰ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1959 ἦτο κατὰ 12 ο/ο ὑψηλοτέρα ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1958. Διὰ τὸ δίμηνον Ἰανουαρίου—Φεβρουαρίου ὁ δείκτης βιομηχανικῆς παραγωγῆς εἶναι κατὰ 10 ο/ο ὑψηλότερος, ἔναντι τοῦ ἀντιστοίχου διμήνου τοῦ 1958, καὶ ἀπὸ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας καὶ κατὰ τὸν Μάρτιον ἡ βιομηχανικὴ παραγωγὴ αὐξήθη.

Ἡ ἀπόδοσις τῶν φορολογιῶν, συνεχίζει ἡ ἀνακοίνωσις, αἱ ὁποῖαι παρακολουθοῦν τὸν ρυθμὸν τῆς οἰκονομικῆς δραστηριότητος, εἶναι ηὐξημένη ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ἀντίστοιχον πρὸ ἑνὸς ἔτους, ἐνῶ μείωσις παρατηρεῖται μόνον εἰς τὰ ἐν γένει τελωνειακὰ ἔ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελ.

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΕΚΔΗΛΩΣΙΣ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΕΠΙΤΥΧΗΣ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

ΒΑΘΥΤΕΡΑ Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ

Χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐδόθη εἰς τὸν ναὸν Παντανάσσης ἡ ὀργανωθεῖσα παρὰ τοῦ Συλλόγου Ἱεροψαλτῶν Πατρῶν ἑορτὴ ἐκκλησιαστικῆς βυζαντινῆς μουσικῆς. Κατ' αὐτὴν παρέστησαν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Κωνσταντῖνος, ὁ πρωτοσύγγελλος, πανοσ. ἀρχιμανδρίτης Ἱερόθεος Τσαντίλης, οἱ ἱερεῖς τῆς πόλεως, ἐκπρόσωποι τῶν ἀρχῶν καὶ πλῆθος φιλομούσων συμπολιτῶν, οἱ ὁποῖοι κατέκλυσαν κυριολεκτικῶς τὸν ναόν.

Ἐν ἀρχῇ, ὡμίλησεν ὁ αἰδεσιμώτατος κ. Γεώργ. Παπασταύρου περὶ τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς ἐν γένει, ὑπογραμμίσας τὴν κατάνυξιν, τὴν ὁποίαν αὕτη προκαλεῖ εἰς τὸ ἐκκλησίασμα καὶ τονίσας ὅτι, ὅταν καὶ οἱ ἱεροψάλται ψυχικῶς συμμετέχουν εἰς τὰ ψαλλόμενα ἄσματα, ζῶντες μάλιστα καὶ τὴν μυστηριακὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας, δημιουργεῖται πραγματικὴ μυσταγωγία κατὰ τὰς ἱεροτελεστίας.

Μετὰ τὸ «Εἰς πολλὰ ἔτη» τοῦ Σεβασμιωτάτου καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Πρωτοκλήτου, ἡ βυζαντινὴ χορῳδία τῶν Ἱεροψαλτῶν ἔψαλεν, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ καθηγητοῦ τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς κ. Κ. Πανᾶ, κατὰ σειράν: Ἐξ στίχους ἐκ τοῦ Πολυελαίου Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου «Δοῦλοι Κυρίου», τὸ δοξαστικὸν τῶν Αἴνων τῆς Ε' Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν «Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ», τὸ κοντάκιον τοῦ Μεγάλου Κανόνος «Ψυχή μου, ψυχή μου», τὸ δοξαστικὸν τῶν Αἴνων τῆς Κυριακῆς τῶν Βαΐων «Πρὸ ἓξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα», τὸ «Ἰδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται», τὰ «Πάθη τὰ σεπτά», «Τὸν νυμφῶνα σου βλέπω», Πᾶσα πνοὴ μὲ τὸ ἰδιόμελον τῶν Αἴνων τῆς Μεγ. Δευτέρας «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος», τὸν ὕμνον «Μυσταγωγῶν σου Κύριε» τῆς Μεγ. Τετάρτης, τὸ «Πᾶσα ἡ κτίσις» τῆς Μεγ. Πέμπτης καὶ ἡ ἑορτὴ ἔληξε μὲ τὸν ὕμνον «Τὸν Δεσπότην».

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ὅλου προγράμματος ὑπῆρξε λίαν ἐπιτυχής. Ἰδιαιτέρως ἔκαμεν ἐντύπωσιν ἡ συνοχὴ καὶ προσοχὴ τῶν ἐκτελεστῶν, ἡ καθαρὰ ἄρθρωσις καὶ τὸ ἀμιγὲς βυζαντινὸν ὕφος, τὸ ὁποῖον ἦτο ἀπηλλαγμένον φωνητικῶν πλατυασμῶν, οἱτινες καὶ τὸ ἆσμα καθιστοῦν δυσνόητον καὶ τὸν ἀκροατὴν κουράζουν. Ἐξαιρετικὴν ἐπίσης ἐντύπωσιν ἐνεποίησεν ἡ ἐπιλογὴ τῶν ἐκτελεσθέντων ὕμνων, περὶ τῆς ὑψηλῆς ἐννοίας τῶν ὁποίων ἔδιδε σύντομα ἑρμηνευτικὰ σχόλια ὁ αἰδεσ. κ. Παπασταύρου.

Πρὸς τὸν σύλλογον Ἱεροψαλτῶν Πατρῶν ἀξίζουν πολλοὶ ἔπαινοι διὰ τὴν πρώτην ἐπιτυχῆ αὐτὴν ἑορτήν του, ἡ ὁποία, ἐκτὸς τῆς ψυχικῆς ἱκανοποιήσεως, τὴν ὁποίαν προσέφερεν εἰς τοὺς ἀκροατάς, ἐδημιούργησε καὶ ἀτμοσφαῖραν διὰ τὴν κατανυκτικωτέραν παρακολούθησιν τῶν Ἁγίων Παθῶν, ποὺ προσεγγίζουν Τοιαῦται ἑορταὶ ἐπιβάλλεται νὰ ἐπαναλαμβάνωνται, διότι, εἰς βαθυτέραν ἀνάλυσιν, ἐνέχουν καὶ ἱεραποστολικὴν σημασίαν εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Σεβασμιώτατος ἀσφαλῶς ἀπέβλεπεν ὅταν ἀπεφάσιζε νὰ θέσῃ ὑπὸ τὰς εὐλογίας του τὴν ὡραίαν αὐτὴν συλλογικὴν ἐκδήλωσιν. Πιστεύομεν ὅτι παράλληλοι ἑορταὶ ἢ καὶ μὲ τὴν συνεργασίαν—ἡ ἑνότης δὲν πρέπει ν' ἀποτελῇ τὸ ἔμβλημα τῶν πραγματικῶν χριστιανῶν;—τῶν κ.κ. ἱεροψαλτῶν καὶ τοῦ ἀξιεπαίνως δρῶντος Συλλόγου φιλομούσων συμπολιτῶν διὰ τὴν διαδοσιν τῆς ἀκραιφνοῦς βυζαντινῆς μουσικῆς, θ' ἀποτελέσουν ἀφορμὴν ἀξιόλογον διὰ τὴν τόνωσιν τοῦ θρησκευτικοῦ συναισθήματος μεταξὺ εὐρυτέρων κοινωνικῶν κύκλων.

Σ.

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΤΗΣ ΕΞΟΔΟΥ

Ο "ΝΙΚΗΡΑΤΟΣ,,

1. Ἡ Ἔξοδος τοῦ Μεσολογγιοῦ στὴν Τέχνη —2 Τὸ ἀβασίλευτο ἄστρο τοῦ Μεσολογγιοῦ καὶ ἡ Εὐανθία Καΐρη.—3 Ὁ «Νικήρατος», τὸ πρῶτο θεατρικὸ ἔργο γιὰ τὴν πτώση τῆς Ἱερῆς Πολιτείας.

Τοῦ κ. Κ. Σ. ΚΩΝΣΤΑ

Α'

Ἡ ἄνοιξη τοῦ 1826, ἡ χειρότερη ἀπὸ κάθε ἄλλη ἄνοιξη μέσα σὲ ὁλόκληρο τὸ Εἰκοσιένα, εἶναι καὶ τοῦ Μεσολογγιοῦ ἡ κοίσιμη ἐποχὴ μὲ μοιραία γιὰ κεῖνο ἡμέρα της τὴ 10 Ἀπριλίου. Κατὰ τρανικὴ σύμπτωση δυὸ φορὲς, τὴν ἴδια αὐτὴ ἡμερομηνία, ἡ πολιτεία ἐνώρισε δυὸ μεγάλες καταστροφὲς: μιὰ στὰ 1770, στὰ Ὀρλωφικά, ὅταν οἱ κάτοικοί της, παρασυρμένοι ἀπὸ τὴν μέθη τοῦ ἄγνοῦ πατριωτισμοῦ καὶ τῶν δολίων ὑποσχέσεων, ἐσήκωσαν καὶ στὸ κάστρο τους τὴ σημαία τῆς ἀνεξαρτησίας—γιὰ νὰ τὴν αἱματοβάψῃ ὅμως «ἄκρη σὲ ἄκρη Λιάπικο χαντζάρι, θάνατος κι' ἐρμιά» καὶ μιὰ δεύτερη στὰ 1826, ὅταν ἔνινε ἡ ἀπαραδειγμάτιστη ἔξοδος τῆς φρουρᾶς της, τότε ποὺ ἐπαναστατημένη ἀγωνίζονταν γιὰ τὴν ἐλευθερία της ἀνάμεσα Ζυγὸ, Βαράσοβα καὶ Λιμνοθάλασσα.

Τὸ Μεσολόγγι, ἐδῶ καὶ ἑνάμισυ τώρα αἰῶνα ἔπαψε νὰ εἶνε ἁπλὸ τοπωνύμιο. Ἄφθονα τὰ ἱστορικὰ καὶ πνευματικά του περασμένα ὕφαναν μέσα στὸ χρόνο τὴν ἀθάνατη φήμη του. Κυρίως ὅμως, ὕστερα ἀπὸ τὴ νύχτα τῆς 10ης Ἀπριλίου 1826, ἔγινε ὀνομασία θρυλική, συνώνυμη μὲ τὴν Ἑλλάδα, Ἡ ἔξοδός του τὸ «ἐνδοξότατον κατὰ ξηρὰν μεγαλούργημα τοῦ Ἀγῶνος—κατὰ τὴν ἀδέκαστη διαπίστωση τοῦ ἐθνικοῦ μας ἱστορικοῦ Κ. Παπαρρηγόπουλου—ἀλλὰ καὶ ἕνα ἀπὸ τὰ σημαντικώτερα γεγονότα τοῦ 19ου αἰῶνα, ἀφοῦ ἐχάρισε στὸ Μεσολόγγι μιὰ θέση πρωτοκάθεδρη μέσα στὴν ἱστορία τῆς αἰωνιότητας, ἐπρόσφερε μὲ τὴν παγκόσμια συγκίνηση, ποὺ ἐπροκάλεσε, ἄπειρα θέματα, ὄχι μόνο στὴν ἱστορία, ἀλλὰ καὶ στὴ ζωγραφική, στὴ γλυπτική, στὴ μουσική, στὴν ποίηση, στὸ θέατρο καὶ γενικώτερα στὴν Τέχνη. Μέσα στὸ γενικὸ φυσικὸ πλαίσιο, κατὰ τὸ ὁποῖο μιὰ ρωμαλέα καὶ μεγάλη ἐποχὴ συγκινοῦσε τὴ Τέχνη καὶ ἐδημιουργοῦσε μεγαλειώδεις συνθέσεις, καὶ τὸ ἔπος τοῦ Μεσολογγιοῦ ἐμαγνήτεψε καὶ ἐνέπνευσε τὰ καλαίσθητα καὶ προνομιοῦχα τοῦ πνεύματος καὶ τῆς τέχνης μυαλά. Ἔτσι κοντὰ στὶς εὐεργετικὲς πολιτικὲς ἐπιδράσεις, ποὺ ἄσκησε ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἡ ἔξοδος—νέα τόνωση τοῦ παγκόσμιου φιλελληνισμοῦ, ξεσήκωμα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Κοινῆς Γνώμης καὶ ἐπιβολή της σὲ βασιλεῖς καὶ κυβερνήσεις, ὥστε τελικὰ νὰ συνταχθῇ ἡ ληξιαρχικὴ πράξη τῆς γεννήσεως τοῦ νεοελληνικοῦ κράτους—προσκόμισε καὶ νέα θέματα στὴν Τέχνη.

Στὸ ἐξωτερικὸ ἐκυκλοφόρησε τότε ἕνας μακρότατος κατάλογος χαλκογραφιῶν μὲ θέματα σκηνὲς ἀπὸ τὴν ἔξοδο. Διάφορα θέατρα σὲ ἄρκετὲς Εὐρωπαϊκὲς πρωτεύουσες, καὶ ἰδίως τῆς Γαλλίας, ἀνέβασαν θεατρικὰ ἔργα, ποὺ ἐξυμνοῦσαν τὸν ἡρωϊσμὸ τῆς «ἱερᾶς πόλεως», ὅπως ἀπὸ τότε ἀποκαλοῦσαν τὸ Μεσολόγγι. Ἐπίσης ἄφθονα ποιήματα, ποὺ ἔκαμαν μεγάλη ἐντύπωση, ἐγράφησαν καὶ ἐτυπώθησαν τότε. Τῆς ὡραιότερης καὶ διασημότερης γυναίκας τῆς Γαλλίας Δελφίνης Γκαί, τῆς ὕστερα κυρίας Ρεκαμιέ, ποὺ ἐκαυχιῶταν γιὰ τὴν ἐλληνική της καταγωγή, περιέθαλψε ἑκατοντάδες Ἕλληνες πρόσφυγες καὶ υἱοθέτησε τὸ μεγαλύτερο γιὸ τοῦ Κανάρη—αὐτῆς, λοιπόν, τῆς Γαλλίδας ἕνα ποίημα μὲ τὸν τίτλο «Ἔρανος πρὸς ὤφελος τῶν Ἑλλήνων» ἐκυκλοφόρησε σὲ χιλιάδες ἀντίτυπα καὶ ἐγέννησε ἀκράτητο καὶ ἔξαλλο ἐνθουσιασμό. Ὅταν μάλιστα ἡ ἴδια ἐβγῆκε στοὺς δρόμους τοῦ Παρισιοῦ καὶ τὸ ἐπωλοῦσε, ζητῶντας τὴ συνδρομὴ τῶν διαβατῶν «ὡς ἐλεημοσύνη γιὰ τοὺς δυστυχισμένους Ἕλληνες τοῦ Μεσολογγιοῦ καὶ τοὺς αἰχμαλώτους» ἔγινε ἀνάρπαστο καὶ ἐχρειάσθηκε πολλὲς φορὲς νὰ ἀναδημοσιευθῇ. Οἱ ἐπιφανεῖς ζωγράφοι Νιὲ—Λακροά, Νιὲ—Λανσάκ, Λαγκοά ἐδημιούργησαν ἀριστουργήματα τέχνης μὲ σκηνὲς ἀπὸ τὸν ἀγῶνα τοῦ Μεσολογγιοῦ. Ὁ ἔξοχος μουσουργὸς Χέρολδ ἐμελοποίησε τὴν «Τελευταία Ἡμέρα τοῦ Μεσολογγιοῦ» τοῦ Οὐζανώ. Ὁ πολὺς Γουλιέλμος Μύλλερ μὲ τὸ ποίημά του «ἡ Ἀνάληψη τοῦ Μεσολογγιοῦ» ἐκαυτηρίασε τὴν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελ.

ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΙΣΤΙΚΟΣ ΕΛΙΓΜΟΣ

Η ΒΟΝΝΗ ΑΠΟΒΛΕΠΕΙ ΕΙΣ ΚΑΤΑΚΤΗΣΙΝ ΤΗΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ, ΛΕΓΕΙ Η ΜΟΣΧΑ

ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ ΟΠΛΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΕΜΙΚΑΣ ΒΑΣΕΙΣ

"ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ, ΓΚΑΟΥΛΑΪΤΕΡ ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ,,

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. 22. Ὁ ραδιοσταθμὸς τῆς Μόσχας κατηγόρησε τὴν Δυτ. Γερμανίαν ὅτι σχεδιάζει νὰ κατακτήσῃ τὴν Δυτ. Εὐτώπην, ἐπὶ τῆς ὁποίας «πλανᾶται τὸ φάσμα τοῦ παρελθόντος, ἀπειλοῦν νέαν ὑποδούλωσίν της,».

Ὁ Σοβιετικὸς ραδιοσταθμὸς ἐπικρίνων τὴν γερμανικὴν πρότασιν περὶ ἐγκαταστάσεως σταθμῶν ἐφοδιασμοῦ ἐπὶ τῶν χωρῶν τοῦ ΝΑΤΟ, προσθέτει τὰ ἑξῆς:

«Δεκατέσσαρα ἔτη μετὰ τὴν ἥτταν τοῦ Γερμανικοῦ Ράϊχ, ἡ Δυτ. Γερμανία δημιουργεῖ ὁπλοστάσια καὶ κατασκευάζει βάσεις ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν τῶν χωρῶν αἱ ὁποῖαι εἶχον κατακτηθῇ ὑπὸ τοῦ Χίτλερ. Οἱ ἀναζητοῦντες ἐκδίκησιν ἐπίδοξοι τῆς Βόννης, εἶνε ἓν εἶδος Ἀμερικανῶν γκαουλάϊτερ εἰς τὴν Εὐρώπην. Ἤδη, ὁμιλοῦν ἀπροκαλύπτως περὶ τῆς ἀναγκης ζωτικοῦ χώρου εἰς τὴν ἀνατολικήν, δυτικήν, βόρειον καὶ νότιον Εὐρώπην.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 22. Ὁ ραδιοσταθμὸς τοῦ Λονδίνου μετέδωσε περίληψιν τοῦ περιεχομένου τῆς ἐπιδοθείσης χθὲς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Δυτικῆς Γερμανίας, νέας Σοβιετικῆς διακοινώσεως,

Ἡ Μόσχα προειδοποιεῖ τὴν Βόννην ὅτι ὁ ἐξοπλισμὸς τῆ